

Judecătoria Cimișlia

DECIZIE

În numele Legii

27 martie 2018

mun. Comrat

Colegiul judiciar al Curții de Apel Comrat
în componența:
președintele ședinței, judecătorul, Colev Grigori
judecătorii Starciuc Ștefan și Galupa Marina
grefier Satirova Marina și Vlah Vera
cu participarea:
procurorului Gheorghieva D.

avocatului Plop A.

inculpatului Rotaru M.

traducătorului Hanganu M.

juducând în ședință publică apelul depus de inculpatul XXXXXXXXXXXX împotriva sentinței judecătorei Cimișlia sediul Central din 30 noiembrie 2017 în cauza penală privind acuzarea lui

XXXXXXXXXX, născut la XXXXX, originar din s. XXXXXr-nul XXXXX, domiciliat în r-ul XXXXX s. XXXXX, divorțat, are un copil minor la întreținere, moldovean, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova, IDNP XXXXX

de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.325 alin. (1) Cod penal,

Cauza penală a parvenit pentru examinare la Judecătoria Cimișlia sediul Central la 27 iulie 2017. (f.d. 133)

Judecătoria Cimișlia sediul Central a pronunțat sentința la 30 noiembrie 2017 (f.d. 174-176).

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de apel la Curtea de Apel Comrat la 16 ianuarie 2018. (f.d. 185)

Procedura citării a fost respectată.

Audiind raportul judecătorului Colev G. pe fondul cauzei, audiind participanții la proces, asupra apelului în cauză,

CONSTATĂ:

Prin sentința judecătorei Cimișlia sediul Central din 30 noiembrie 2017 XXXXXXXXXXXX a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, echivalentul a 100 000,00 (una sută mii lei 00 bani) MDL.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Rotaru Mihail, prin prezenta sentință a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani și va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite o nouă infracțiune și prin purtare exemplară va confirma încrederea acordată.

S-a explicat inculpatului, că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 ore din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră sancțiunea amenzii, ca fiind executată integral.

Termenul executării pedepsei suspendate în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus a fi calculat din momentul intrării în vigoare a prezentei sentințe.

Corpus delict: două bancnote a câte 100 euro cu seria și numerele X12658238327, x15058527941 ambele cu anul emisiei 2002, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, au fost trecute în venitul statului.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că la data de 22 mai 2017 aproximativ la ora 23:30 aflându-se la volanul mobilului de model "Opel Astra" cu nr. de înmatriculare GTM 866, în timpul deplasării prin localitatea s. Șatul-Nou, r-nul Cimișlia spre domiciliul său, a fost stopat de inspectorii de patrulare a INP Minciuc Constantin și Hincu Sergiu, care se aflau în exercițiul funcției, automobil de model Skoda Rapid cu nr. de înmatriculare MAI 9750, fiind supus testului alcooscopic, s-a stabilit o concentrație de alcool în aerul expirat al cet. Rotaru Mihail de 0,39 mg/l, ce se califică stare de ebrietate cu grad avansat.

Urmare, a constatării conducerii automobilului în stare de ebrietate cu grad avansat, Rotaru Mihail, a rugat inspectorii de patrulare să nu întocmească documente care atestă faptul încălcării comise de ultimul. însă inspectorul Minciuc Constantin la avertizat de răspundere penală pentru acțiuni de corupere.

Astfel, la data de 23 mai 2017, acționând în scopul eschivării de la răspundere pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate cu grad avansat, la contactat prin intermediul aplicației viber pe instectorul Minciuc Constantin, căruia

i-a propus bani ce nu i se cuvin pentru el și pentru inspectorul de patrulare al INP Hîncu Sergiu, bani în sumă de 200 (două sute) Euro, care conform cursului oficial al BNM constituie echivalentul sumei de 4133,00 (patru mii una treizeci și trei) MDL, pentru ca inspectorii de patrulare nominalizați să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției de serviciu, să nu înregistreze faptul conducerii mijlocului de transport de Rotaru Mihail la data de 22 mai 2017 în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Iar la data de 24 mai 2017, continuându-și acțiunile infracționale, Rotaru Mihail, l-a contactat prin intermediul aplicației viber pe inspectorul de patrulare, Minciuc Constantin, și după cum au convenit, s-au înfîlțit pe teritoriul stației de alimentare cu combustibil "BEMOL" din or. Cimișlia str. Ștefan cel nr. 117/3, unde Rotaru Mihail i-a transmis inspectorului Minciuc Constantin bani în sumă de 200 Euro, pe care i-a plasat în torpedoul automobilului de serviciu a inspectorului de patrulare de model "Skoda Rapid" cu nr. de înmatriculare MAI 9750.

Prin acțiunile sale intenționate, XXXXXXXXXX a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal – coruperea activă, adică promisiunea, oferirea și darea personal unei persoane publice a banilor ce nu i se cuvin, în scopul ca aceasta să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Cauza penală în prima instanță a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală a RM, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale în procedură simplificată. (f.d. 75)

La 04 decembrie 2017 inculpatul Rotaru M. a depus apel împotriva sentinței sus menționate, în care a cerut casarea sentinței judecătorești Cimișlia sediul Central din 30 noiembrie 2017, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Rotaru Mihail să-i fie exclusă aplicarea amenzii ca pedeapsă complementară obligatorie.

Apelantul consideră sentința menționată neîntemeiată și nelegitimă, invocând că până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Rotaru Mihail a depus cerere (înscris autentic), prin care a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cererea scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște și asupra căreia nu are obiecții.

În continuare apelantul, a invocat, că potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de sapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Soluționând chestiunea determinării felului și mărimii pedepsei, necesității și oportunității atragerii persoanei la răspunderea penală, aplicării față de ea a pedepsei penale, instanța de judecată va ține cont:

- de gradul și caracterul pericolului social al faptei: - infracțiunea comisă face parte din categoria infracțiunilor grave, fiind caracterizată prin atentarea la buna desfășurare a activității în sfera publică, ca valoare socială fundamental apărută de lege, care asigură realizarea funcțiilor specifice ale statului prin intermediul personalului calificat, necesar să-și îndeplinească îndatoririle de service corect și conștiincios, fără abuz și pentru a nu face din activitatea sa o sursă de venituri necurvenite.

- de personalitatea făptașului - inculpatul anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, este încadrat în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor, nu se află la evidența medicului narcolog, psihiatru, și promite să nu comită pe viitor careva infracțiuni.

Potrivit art.76 Cod penal, circumstanțe atenuante în privința inculpatului Rotaru Mihail constituie recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

Or, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, inculpatul a conștientizat pericolul social al acțiunilor sale, regretă sincer cele comise și promite să nu admită pe viitor un astfel de comportament.

Conform art.77 Cod penal, circumstanțe agravante, în privința inculpatului, nu au fost stabilite.

Reieșind din cele expuse, luând în considerare faptul, că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, sincer regretă și vădit retrăiește cele întâmplate, a depus cerere privind examinarea cauzei în procedură simplificată, pentru atingerea scopului pedepsei penale în combaterea și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, precum și impactul educativ al pedepsei, considerăm echitabil faptei comise stabilirea în privința inculpatului a pedepsei cu închisoarea, cu suspendarea executării acesteia în conformitate cu art. 90 Cod penal.

Totodată, în conformitate cu art.79 Cod penal, potrivit căruia, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

În contextul art.79 Cod penal, circumstanțele ce caracterizează personalitatea făptașului, locul acestuia în societate și familie, circumstanțele atenuante, descrise mai sus, urmează a fi apreciate ca fiind un cumul excepțional de circumstanțe pentru cazul dat, care îndreptățește neaplicarea pedepsei complementare obligatorie sub formă de amendă.

Apelantul consideră, că aplicarea amenzii în cazul dat ca pedeapsă complementară obligatorie, în împrejurările ce caracterizează fapta comisă, în condițiile unei stări materiale precare a persoanei trase la răspundere penală, ar înrăutăți considerabil situația acestuia și ar provoca consecințe capabile de a afecta și desconsidera factorul uman, făcând inequitabilă pedeapsa penală.

În ședința de judecată a colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat apărătorul inculpatului Rotaru M., avocatul Plop A., a susținut cererea de apel, cerând admiterea ei în întregime.

A mai invocat că aplicarea pedepsei cu amenda depășește cu mult posibilitățile financiare ale inculpatului, ținând cont de faptul că el locuiește împreună cu copilul minor și mama pensionară.

Consideră că aplicarea unei astfel de pedepse nu va atinge scopul pedepsei penale.

În ședința de judecată a colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat inculpatul Rotaru M. a susținut cele menționate de apărătorul său, cerând admiterea cererii de apel în întregime.

A explicat că el lucrează vara când se deschide sezonul, soția este plecată peste hotare, pe el nu-l ajută material, însă din când în când mai trimite bani la copii.

Procurorul Gheorghieva D.G.. în ședința de judecată a colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat a obiectat împotriva admiterii cererii de apel depusă de inculpatul Rotaru M., menționând că consideră apelul ca fiind nefondat și neîntemeiat.

A mai indicat că sancțiunea articolului de care este învinuit inculpatul prevede obligatoriu stabilirea pedepsei cu aplicarea amenzii, iar careva circumstanțe excepționale ale cauzei, prevăzute de art. 79 Cod penal, de către inculpat și apărătorul său, nu au fost prezentate.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul judiciar al Curții de Apel Comrat consideră necesar de a respinge, ca fiind nefondat apelul declarat de inculpatul Rotaru M.M. împotriva sentinței judecătorești Cimișlia sediul Central din 30 noiembrie 2017, reieșind din următoarele considerațiuni.

În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, este în drept să respingă apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Colegiul judiciar constată că, prima instanță, corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat l-a recunoscut pe inculpatul Rotaru M. în cadrul ședinței de judecată, culpabil de comiterea faptei imputate, infracțiunea prevăzută de art. 325 alin.(1) Cod penal.

Din conținutul cererii de apel s-a stabilit că inculpatul Rotaru M. și-a recunoscut vina în ce privește săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal.

Colegiul judiciar constată că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond.

În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, încadrând just acțiunile inculpatului Rotaru M. în baza dispozițiilor art. 325 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „oferirea și darea personal unei persoane publice a banilor ce nu i se cuvin, în scopul ca aceasta să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea atribuțiilor de serviciu”.

De asemenea, Colegiul judiciar reține că până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputate, a depus cerere prin care a exprimat acordul și dorința de a fi examinată cauza penală în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza urmăririi penale și nu a solicitat administrarea de noi probe.

Cu referire la prevederile sus citate, urmează a fi remarcat că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că fapta există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 325 alin.(1) Cod penal, a fost săvârșită de inculpat și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei.

Astfel, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din articolul 409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța apreciază că nu există temei de a interveni în sentință.

Totodată, instanța de apel constată că legalitatea sentinței Judecătorești Cimișlia, sediul Central din data de 30 noiembrie 2017 este contestată de către inculpatul Rotaru M. în contextul aplicării pedepsei complementare sub formă de amendă.

Astfel, apelantul cere ca din pedeapsa stabilită să fie exclusă aplicarea amenzii ca pedeapsă complementară obligatorie.

Instanța de apel constată că, instanța de fond a acordat deplină eficiență normelor procesuale de referință la aplicarea pedepsei penale și scopul prestabilit al legii penale și consideră concluzia instanței de fond corespunzătoare stării de drept, dar și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale.

La adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa principală, Colegiul judiciar notează că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) CPP al RM, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sînt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

În acest context Colegiul judiciar menționează că potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în

Conținutul prezentei art. 79 alin. (1) Cod penal, persoana recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni și aplicarea pedepsei principale în limitele stabilite în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din scopul și evidența criteriilor generale de individualizare a pedepsei principale prevăzute de norma sus citată, Colegiul judiciar consideră că instanța de fond a stabilit pedeapsa principală echitabilă în limitele fixate de norma art. 325 alin. (1) Cod penal, care prevede *răspunderea* pentru infracțiunea săvârșită în formă de *închisoare* de pînă la 6 ani *cu amendă* în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

Subsidiar, urmează a se reține că prin criteriile generale de individualizare a pedepsei penale se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte, or, legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale principale.

În conformitate cu principiul individualizării pedepsei penale principale prevăzut de art. 7 Cod penal, și în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, Colegiul judiciar notează că instanța de fond a aplicat pedeapsa inculpatului, Rotaru M., luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

De asemenea, Colegiul judiciar reține, că instanța de fond corect nu a reținut la speță drept circumstanțe atenuate recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, reieșind din conștientul că cauza penală a fost examinată în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza urmăririi penale.

În contextul rigorilor art.77 Cod penal, Colegiul judiciar notează că careva circumstanțe agravante în privința inculpatului, nu au fost identificate.

Ținând cont de cele menționate supra, Colegiul judiciar reține că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia de a stabili inculpatului Rotaru M. sancțiunea complementară, în formă de amendă.

Așa dar, conform sancțiunii normei art. 325 alin. (1) Cod penal, persoana care a oferit sau a dat personal unei persoane publice a banilor ce nu i se cuvin, în scopul ca aceasta să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea atribuțiilor de serviciu, este pasibilă de pedeapsă penală în formă de închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

Astfel se constată că sancțiunea complementară – amenda, este obligatorie, prin urmare rigorile art. 79 Cod penal, invocate de către apelant, potrivit cărora, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată, în speță, nu sunt aplicabile.

Colegiul judiciar reiterează că în conformitate cu art.79 CP, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blinde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite fiind numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia pînă la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Împrejurările obișnuite sînt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate – I, II (persoana cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

În cazul stabilirii unor asemenea împrejurări, instanța de judecată este obligată să indice în sentință care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate excepționale și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temelie pentru aplicarea art.79 CP.

Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cît și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimumi pedepsei.

Totodată instanța de apel reține că, la caz, nu s-au identificat careva circumstanțe atenuante ale cauzei care să fie recunoscute excepționale pentru a permite aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, cum susține apelantul, atîta timp cît examinarea cauzei în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, constituie doar temelie pentru aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blînde cu condiția recunoașterii vinovăției și a probelor administrate în faza urmăririi penale, și în situația de față, instanța de fond a dispus aplicarea circumstanței de recunoaștere a vinovăției de către inculpat ca fiind condiția de bază pentru aplicarea normei art. 364¹ Cod de procedură penală și beneficierea de reducerea cu 1/3 din pedeapsă, însă recunoașterea vinovăției nu constituie un temelie pentru absolvirea inculpatului de pedeapsa complementară, cum a pledat inculpatul.

Circumstanțele la care face referire apelantul referitor la recunoașterea de către inculpat a faptei comise și căința în legătură cu urmările survenite, lipsa antecedentelor penale, Colegiul le apreciază ca împrejurări obișnuite, care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și prin urmare nu pot fi considerate ca fiind excepționale și nu pot fi utilizate la înlăturarea pedepsei complementare obligatorii în sensul art. 79 Cod penal.

Cu atît mai mult, că apelantul consideră că pe cauză sunt stabilite ca circumstanțe atenuante recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

Însă aceste circumstanțe atrag incidența procedurii simplificate conform art. 364¹ alin. (8) Cod pe procedură penală, și nu pot fi valorificate ca circumstanțe atenuante judiciare prevăzută de art.79 Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Pe fundalul celor expuse, Colegiul judiciar reținând totalitatea de împrejurări constatate la etapa numirii pedepsei complementare, notează că aplicarea acesteia este obligatorie de fapt și de drept, având în vedere necesitatea atingerii scopului pedepsei penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, Rotaru M., dar și neadmiterea de încălcări pe viitor.

Aceste circumstanțe determină instanța de apel de a considera, că pedeapsa stabilită de prima instanță inculpatului Rotaru M. va asigura restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului în realizarea scopului legii penale stabilit la art. 61 Cod penal.

Totodată, instanța de apel constată incorectă soluția instanței de fond prin care

s-a stabilit dreptul inculpatului în corespundere cu prevederile art. 64 alin. (3¹) Cod penal să achite jumătate din amenda stabilită, deoarece prevederile în cauză sunt aplicabile în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave.

La caz, este de menționat, că infracțiunea se atribuie la categoria infracțiunilor grave conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, deoarece pentru fapta săvârșită sancțiunea art. 325 alin. (1) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoarea pe un termen de până la 6 ani.

Deși instanța de fond a admis o eroare gravă, instanța de apel nu poate interveni în corectarea ei, deoarece sentința instanței de fond a fost contestată doar de către inculpat, și potrivit prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Totodată, potrivit prevederilor art. 410 alin. (1) Cod penal, instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

În contextul expus, Colegiul judiciar ajunge la concluzia că cerințele apelantului nu au suport factual și juridic, aplicarea sancțiunii complementare în formă de amendă în privința inculpatului, Rotaru Mihail este o măsură prevăzută de lege, aplicată întru atingerea scopului legii penale, motive pentru care apelul inculpatului urmează a fi respins, sentința pronunțată la caz, urmând a fi menținută fără modificări.

Având în vedere cele expuse mai sus, conducându-se de art. 415 alin.(1) pct.1), lit.c) art. 417- 418 Cod de procedură penală, Colegiul judiciar al Curții de Apel Comrat

DECIDE:

Se respinge ca nefondat apelul depus de inculpatul Rotaru Mihail.

Se menține fără modificări sentința judecătorei Cimișlia sediu Central din 30 noiembrie 2017 în cauza penală privind acuzarea lui Rotaru Mihail în săvârșirea infracțiunii, prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Decizia este definitivă și executorie, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării.

Decizia motivată a fost pronunțată la 26 aprilie 2018 ora 10.59.

Președinte de ședință, judecător: Judecător: Judecător:

COLEV Grigori   STARCIUC Ștefan   GALUPA Marina